

csörög a Pannon GSM

Kedves olvasóink! Közérdekű problémákat, észrevételeiket, tapasztalataikat ezen a héten Kéri Barnabás ügyeletes újságíró munkatársunkkal oszthatják meg, aki munkanapokon reggel 8 és 10 óra között, vasárnap 14 és 15 óra között a 06-20-9432-663-as rádiótelefon-számon várja hívásaikat. Elvesztett tárgyaikat kereső, illetve talált tárgyakat visszaadni szándékozó olvasóink ingyenes hirdetésben tehetik közzé mondandójukat. Hirdetésfelvétel: 8 és 18 óra között a 06-80-820-220-as zöld számon, illetve személyesen a Sajtóházban és hirdetőirodáinkban.

Muskátlí. Az utca díszének szánta, s a kerítés tetejére akasztotta két láda muskátliját Mikláné Varga Edina tápéi, Fő utcai olvasónk, aki ezúton figyelmezteti szomszédait: ilyen meg gondolatlanságot ők ne kövessenek el. Reggelre ugyanis hűlt helyét találta csak a virágoknak. Igaz, a környékbeliek megszokhatták már az ehhez hasonlatos „csínyeket”, hiszen a közelmúltban jó pár ház kapucsengőjét szerelték le ismeretlenek.

Segítség. Szőrényi Gyula az elmúlt héten kért segítséget a Csörög olvasóitól. Tegnap boldogan jelentette: rengetegen hívták, ám a telefonálók közül Okos Sándor

Gerő a mitológiáról

Munkatársunktól
Az Eötvös József Szabadelvű Társaság meghívására ma 17 órakor Modern magyar mitológia címmel

Aranyérmesek

Munkatársunktól
A magyar-olasz kulturális és tudományos kapcsolatok építéséért, és az 1222-es Aranybulla közös kiadásban történő megjelenéséért érdekében végzett kiemelkedő tevékenységéért Köztársasági Elnöki Arany-

Hangverseny lesz

Munkatársunktól
Jótehetségi hangversenyt szervez a szegedi Zonta Club május 6-án, szombaton este 7 órától a felsővárosi templomban. A koncerten a Sárossy énekiskola növendékei lépnek fel. Mórocz Kata-

A mai, diszkózenén bóduló tizenévesek talán el sem hiszik, de Szegeden valaha zsúfolásig telt bárókban szórakoztak a mára dári-dós tévé előtt sört kortyolgató padék. E bárvilág egyik kedvenc figurája pedig Apollo volt, a zongorák, orgonák nagy bűvésze, akit mai írásunkban egy kis nosztalgiautórára invitáltunk. Abból az alkalmából, hogy 49 évesen új zenekart toborzott össze. Ajánlva szolgáltatásait a slágerzene híveinek...

Bizony, volt egyszer Szegeden egy bárvilág. Azt ugyan a nosztalgizálásból jelesre vizsgázók sem állíthatják, hogy a Tiszának partján élő polgárok minden éjszaka pezsgőt kortyolgatva, bárpultokat támasztva mulatták a időt. De az tény, hogy mondjuk a 70-es évek közepén, végén csak az igazán szerencsések, netán az irigylet protekciósok... tudtak bejutni szombat este a Szeged bárba.

Május – a 90 éves Délmagyarország hónapja (2.)
„Ez a lap a város tükre”

Király Levente színművész: Hogy mi történik a városban, ezt évtizedek óta naprakészen a Délmagyarországból tudom meg. (Fotó: Schmidt Andrea)

Az alapításának kilencven éves évfordulójára készülő Délmagyarország május 22-i születésnapja előtt naponta megszólaltat egy-egy értékes embert, akinek élményei fűződnek a laphoz. A sorozatban ezúttal Király Levente színművésszel beszélgettünk, aki 40 éve olvasója a Délmagyarországnak.

„Amikor 22 évesen, friss színészi diplomával a zsebemben megkezdtem a pályámat Szegeden, pesti gyerekként furcsának találtam, hogy egy ilyen viszonylag nagy városnak egyetlen lapja van. Már fél éve játszottam a színházban, amikor közelebbről is megismertem a Délmagyarországot néhány szimpatikus újságíróját. Akkoriban nem volt a színházunknak klubja, ezért szinte mindennap átjártunk a sajtóházi klubba. Akárcz Laci-val, a kulturális rovat akkori vezetőjével például ott kerültem jó ismeretségbe. Néhány év után már nemcsak az kezdetek érdekelt, mit írnak a színházról, hanem az is, hogy mi történik a városban. Ezt pedig a Délmagyarországból

lehetett naprakészen megtudni.

A színész számára rettentően fontos a sajtó. Azt szoktuk mondani, nem érdekkel bennünket, hogy mit ír a kritikus, de igazából mégis mindig elolvassuk, mert a tapasztalat azt mutatja, nagyon befolyásolja a közvéleményt. A kritikát általában az is elolvassa, aki nem jár színházba, ezért senkinek sem mindegy, milyen vélemény alakul ki a munkájáról. Természetesen rosszul esik, ha nagyon rosszat írnak az emberről, de erre fel kell készítenie magát egy színésznek, hiszen a kritikus a saját véleményét fogalmazza meg. Lehet, hogy kifacsarom a szívem-lelkem, mégsem úgy sikerül valami, ahogy szeretném. A megszületett alakítást akkor is édesgyermekemként kell vállalnom, ha másnak nem tetszik. A kritikát én mindig lenyelem, sohasem tiltakozom, nem fók levelet, nem pozíomozom fel az újságíróra, inkább elgondolodom azon, mi az írásában az igaz, és mi nem. A vagdaldező kritikát nem szeretem, de visszagondolva az elmúlt évtizedekre, szerencsére a Délmagyarországnál nem volt

jellemző ez a stílus. Az persze rosszul esett, amikor a pályám első szakaszában beskatulyáztak, és elkönyveltek táncos komikusnak, holott csak a szükség hozta úgy, hogy rengeteg ilyen szerepet osztottak rám. Elfordult, hogy a számomra nagyon fontos prózai szerepeimmel is megjegyezte valaki: ahhoz képest, hogy egy táncos komikus játszottam, egészen jó volt. Ez nagyon bántott, mert úgy éreztem, az operettekben sem szokványos táncos komikus voltam, a komoly prózai feladataimat pedig végképp nem abból a megközelítésből oldottam meg. Az elemző kritikát akkor is szeretem, ha nem azonos az én elemzéssel.

A Délmagyarország mindig fontos szerepet játszott a Szegedi Nemzeti Színház életében. A korábbi évtizedekben gyakran előfordult, hogy úgy éreztük, az újságírók olykor irányított véleményt adnak közre. Megszoktuk, hogy bizonyos embereknek az írása nagy súllyal esett a latba a színház megtélelésekor. A nagy hagyományokkal rendelkező Délmagyarország hihetetlenül fontos az utókor, a színház történet számára is.

Bár a színész sohasem a történelemnek játszik, mégsem lehet közömbös számára, hogy évtizedek múltán miként ítélik majd meg a művészetét. Márpedig hiába van ma már rádió és televízió is, a jövő színház-történetjei elsősorban az újságot fogják fellapozni.

Miután rádióhallgató is vagyok, először azt olvasom el, hogy a már hallott híreket a mi lapunk hogyan elemzi, hogyan dolgozza fel. Érdekel a hozzáállása, a stílusa. A helyi híreket, különlegességeket, felfedezéseket mindig figyelmesen elolvasom. A jelentősebb szegedi sporteredményeket is nyomom követem, csak a gazdasági tárgyú cikkeket szoktam ritkán elolvasni, minthogy ahhoz nem értek. Az utóbbi időben mint-ha kissé megcsappant volna a kultúráról szóló írások száma, amiből szívesen olvasnék többet. Azokat a kis színes cikkeket is szeretem, amelyek arról szólnak, ami a szegedi polgárt örmömmel tölti el vagy épp nagyon bosszantja. Ez a lap a város tükre, aki Szegeden él, annak olvasnia kell a Délmagyarországot.”

Lejegyezte:
Hollósi Zsolt

napló

MA
DR. BÁLINT JÁNOS, a szocialista párt jogtanácsosa 15 és 16 óra között ingyenes jogi tanácsadást tart Szegeden a Szilágyi u. 2. II/210. alatt. Telefon: 62/420-259.

DR. VÁNYAI ÉVA alpolgármester, a 18-as választókerület (Belváros) képviselője fogadóórát tart 15 és 16.30 óra között a polgármesteri hivatal ügyfélszolgálatán (Széchenyi tér 11.).

DR. PÉTER SZILVESZTER, a 22-es választókerület (Új-Rókus) képviselője egyenári virágot oszt a Nyitra utcai patika gazdasági bejáratánál 17 órakor.

HOLNAP
HINGL LÁSZLÓ, a 6-os választókerület (Újszeged) képviselője fogadóórát tart 16.30 és 18 óra között az odesszai fiókönyvtárban (Korondi u.).

DR. TIMÁRNÉ HORVÁTH MAGDOLNA, a 25-ös választókerület (Tápe) képviselője fogadóórát tart 14 és 16 óra között a polgármesteri hivatal tápéi ügyfélszolgálatán (Honfoglalás u.).

A NYUGDÚJASOK PÁRTJA és az MSZDP szervezésében dr. Sebő János ügyvéd 17 és 18 óra között ingyenes jogi tanácsadást tart Szegeden a Hüvelyk utcai barakképületben (vált óvoda).

Guero és Afro-Jazz

Munkatársunktól
„Az árvízkarosultak javára ajánlja föl ma esti, „Fiesta del ritmo” című föllépésének bevételeit a Guero Együttes, és a vele együttműködő, népszerű, szegedi Afro-Jazz Táncegyüttes. Az egymás profiljárt remekül kiegészítő Guero (együttesvezető: Bedő Gábor) és az Afro-Jazz (vezető: Józsa Margó táncpedagógus) ma, szerdán, este 7 órai kezdettel a Szegedi Ifjúsági Házban lép föl.

Permeteznek

Munkatársunktól
Atka; levéltetű, platáncsipkés poloska, gesztenylevél-aknázómoly és különböző gombás betegségek ellen permeteznek városszerte a Szegedi Környezetgazdálkodási Kht. szakemberei. A növényvédő szerek közegészségügyileg veszélytelenek.

Apollóval, szépemlékű szegedi éjszakákról
Hol van az a bár?

Az Apollo Pig Band. Mihály Csaba (gitár), Balogh Sándor (basszusgitár), Fehér Zoltán (dob) mögött Berényi Apollo (billentyűs hangszerek). (DM-fotó)

azokról a hatalmas bulikról, amiknek levezénylését fáradhatatlanul vállalta magára több, mint három évtizeden át.

– Bizony, több, mint harminc éve már annak, amikor először zongora mögé álltam,

évet – kanyargott beszélgetésünk, zenésportré ürügyén, a régen volt bárvilág emlékei között. Apollo pedig sorolta munkahelyeit (lásd fenti vendéglőleltár...), beszélt Mezőkövácsházáról, ahova kéthetes vendégszereplésre hívták 1978-ban, de öt évig szórakoztatta a Békés megyieket. Mert vidám új otthonra talált, vagy ahogy ő fogalmazott: gyorsan beitta magát a közéletbe. Szóba került a Balaton is, ahol zenéjét meghalva menő pesti bandába (Gemini) invitálták, csak éppen a kaucióként kért 150 ezer forintot nem tudta kifizetni.

– Ugyan miből fizettem volna? A vendéglátóság soha nem számított milliómost nevelő pályának. A Szeged bárban például a hetvenes években 85-95 forint plusz 20 százalékos éjszakai pótlék volt a jutalmam egy műszakra. De bánta a fene, hiszen remek volt a társaság, olyan vendéglátókkal dolgozhattam a szegedi éj-

szakában, mint Jancsika Sándor, Puskás László, Nové Ernőke, Nikodémusz Fricike, Dékány Pisti. A kiváló zenészek nevét meg felsorolni se lehetne egyetlen újságpapíron – nosztalgizált Apollo. Ám vidámsága beszélgetésünk idején nem tartott túl sokáig, mert bártörténelem órákon gyorsan eljutottunk a nyolcvanas évek végére, amikor egyszer csak vége lett a bárnak is. És ahogy bezárt a Szeged, sorra húzták le a rolót minden jobb éjszakai szórakozóhelyen.

De Apollo szerint nemcsak a hol üres, hol degeszre tömött pénztárcák miatt szűnt meg a szegedi bárvilág.

– Az is nagy baj, hogy elsi-lányult a zenész szakma. Pes-ten mellbőségre mérük a sztár-tatikák produkcióját, vidéken

meg bevonultak a vendéglátóhelyekre a gépmesterek, akik félmillió masináikkal, dobogés „szimpatizátoron” szórják ugyan a műzenét, csak éppen hangulatot nem tudnak teremteni. De azért élünk még néhányan Szegeden, akik hiszünk abban, hogy lehet ez jobban csinálni. Ezért hevülök én is, ezért szerveztem újabb bandát, az Apollo Pig Bandet. Nevünkben az Apollo nem kivagyiság, persze, csak azt szeretnénk, ha tudnák az emberek, mégis milyen zenére számíthatnak. A Pig (magyarul: disznó), pedig a humort képviseli, hiszen muzsikánk lételeme a vidámság, a jókedv. Ezt kínáljuk majd kollégáimmal, az ex River Side-os Fehér Zoltánnal és Mihály Csabával, valamint Balogh Sándorral mindazoknak, akik ellátogatnak nosztalgia bulijainkra – mosolygott immár újból Apollo. A kérdésre pedig – „Árulk már el, bárzenész uram, meddig lehet ezt erővel bírni?” – csak ennyit válaszolt:

– Ameddig csak dobog a szív, mozdul a kéz. Mert zene nélkül, mégis mit érek én?...

Bétyi Zoltán